

laboral. Els articles 12.1, 13, 15.4 i 5, 16, 17 i 27.5 es dicten a l'empara de l'article 149.1.17a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la legislació bàsica i règim econòmic de la Seguretat Social.

Disposició final segona. *Habilitació per al desplegament reglamentari.*

S'habilita el ministre de Treball i Afers Socials per dictar totes les normes que siguin necessàries per al desplegament i l'execució del que preveu aquest Reial decret.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

El present Reial decret entra en vigor l'endemà a la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 23 de març de 2007.

JUAN CARLOS R.

El ministre de Treball i Afers Socials,
JESÚS CALDERA SÁNCHEZ-CAPITÁN

MINISTERI D'AFERS EXTERIORS I DE COOPERACIÓ

7670 *ACORD entre el Regne d'Espanya i la República de Polònia per a la protecció mútua i l'intercanvi d'informació classificada, fet a Madrid i Varsòvia el 18 d'abril i 25 de maig de 2006. («BOE» 88, de 12-4-2007.)*

ACORD ENTRE EL REGNE D'ESPANYA I LA REPÚBLICA DE POLÒNIA PER A LA PROTECCIÓ MÚTUA I L'INTERCANVI D'INFORMACIÓ CLASSIFICADA

El Regne d'Espanya i la República de Polònia, d'ara endavant denominats les «parts».

Són conscients dels canvis en la situació política mundial i reconeixen el paper important de la cooperació mútua per a l'estabilització de la pau, la seguretat internacional i la confiança mútua.

Comprenen que una bona cooperació pot requerir l'intercanvi d'informació classificada entre les parts.

Amb la voluntat de crear un conjunt de normes per a la protecció mútua d'informació classificada intercanviada entre les parts en virtut de qualsevol futur acord de cooperació o contracte classificat.

Han acordat el següent:

ARTICLE 1

Definicions

Als efectes d'aquest Acord:

(1) Per «informació classificada» s'entén qualsevol informació (a saber, coneixement que pugui ser comunicat de qualsevol forma) o «material» respecte dels quals es decideixi que requereixen protecció contra la seva divulgació no autoritzada i als quals s'hagi assignat un nivell de classificació de seguretat.

(2) Per «material classificat» s'entén qualsevol article tècnic, equip, dispositiu o arma, fabricat o en procés de

fabricació, així com els components utilitzats per a la seva fabricació, que continguin informació classificada.

(3) Per «document classificat» s'entén qualsevol forma d'informació classificada registrada, independentment de la seva forma o característiques físiques.

(4) Per «contractista» s'entén una persona física o jurídica que tingui la capacitat jurídica per concloure contractes.

(5) Per «entitat contractant» s'entén qualsevol entitat que pretengui concloure un contracte classificat en el territori de l'altra part.

(6) Per «contracte classificat» s'entén un contracte entre dos o més contractistes que crea i defineix drets i obligacions exigibles entre ells i que conté o implica la generació d'informació classificada o l'accés a aquesta informació.

(7) Per «autoritat de seguretat competent» s'entén l'autoritat designada per una de les parts com a responsable de l'aplicació i supervisió d'aquest Acord.

(8) Per «part receptora» s'entén la part a la qual es transmet informació classificada.

(9) Per «part originadora» s'entén la part que crea informació classificada.

(10) Per «tercera part» s'entén qualsevol organització internacional o estat que no sigui part en aquest Acord.

(11) Per «habilitació personal de seguretat» s'entén la determinació per les autoritats de seguretat competents o una altra entitat autoritzada segons el dret nacional d'una part, conforme una persona reuneix els requisits necessaris per tenir accés a informació classificada.

(12) Per «habilitació de seguretat de l'establiment» s'entén la determinació per les autoritats de seguretat competents o una altra entitat autoritzada segons el dret nacional d'una part, conforme, des d'un punt de vista de seguretat, una instal·lació té capacitat física i organitzativa per utilitzar i guardar informació classificada, d'acord amb les lleis i reglaments nacionals.

(13) Per «principi de necessitat de conèixer» s'entén que l'accés a la informació classificada només es pot concedir a persones que tenen una necessitat comprovada de conèixer o tenir aquesta informació per tal de desenvolupar les seves obligacions oficials i professionals.

ARTICLE 2

Classificacions de seguretat

(1) Les parts acorden que els nivells de classificació de seguretat següents són equivalents i corresponen als nivells de classificació de seguretat especificats a les lleis i reglaments nacionals de cada part:

AL REGNE D'ESPANYA	EQUIVALENT EN ANGLÈS	A LA REPÚBLICA DE POLÒNIA
Secreto. Reservado. Confidencial. Difusión limitada.	Top Secret. Secret. Confidencial. Restricted.	Scisle Tajne. Tajne. Poufne. Zastrzezone.

(2) La part receptora no pot reduir el nivell ni desclassificar la informació classificada rebuda sense el consentiment previ per escrit de la part originadora. La part originadora ha d'informar la part receptora de qualsevol canvi en els nivells de classificació de seguretat de la informació transmesa.

(3) L'obligació esmentada a l'apartat 2 també s'aplica a la informació classificada generada com a resultat de la cooperació mútua entre les parts, inclosa l'originada en relació amb l'execució d'un contracte classificat.

(4) La part receptora ha de marcar la informació classificada rebuda amb la seva pròpia classificació de seguretat equivalent.

ARTICLE 3

Autoritats de seguretat competents

(1) Les autoritats de seguretat competents responsables de l'aplicació i supervisió de tots els aspectes d'aquest Acord són:

Al Regne d'Espanya:

Secretari d'Estat, Director del Centre Nacional d'Intel·ligència. Oficina Nacional de Seguretat.
Av. Padre Huidobro, s/n.
28023 Madrid.
ESPANYA.

A la República de Polònia:

Cap de l'Agència de Seguretat Interior.
ul. Rakowiecka 2a
00-993 Varsòvia.
POLÒNIA.
Cap dels Serveis d'Informació Militars.
00-909 Varsòvia 60.
POLÒNIA.

(2) Per aconseguir i mantenir normes de seguretat comparables, les autoritats de seguretat competents respectives s'han de proporcionar recíprocament, amb la petició prèvia, informació sobre les normes, els procediments i les pràctiques de seguretat per a la protecció d'informació classificada.

(3) Les autoritats de seguretat competents poden concloure acords executius per a l'aplicació de les estipulacions d'aquest document.

ARTICLE 4

Protecció de seguretat

(1) De conformitat amb aquest Acord i amb les seves lleis i reglaments nacionals, les parts han d'aplicar les mesures adequades per protegir la informació classificada que s'intercanviï en virtut d'aquest Acord o que es produeixi o desenvolupi en connexió amb un contracte classificat o qualsevol relació entre les parts.

(2) Les parts han de donar a tota la informació classificada transmesa, produïda o desenvolupada, el mateix grau de protecció de seguretat que es proporciona a la informació classificada pròpia de nivell equivalent, tal com es defineix a l'article 2 d'aquest Acord.

(3) A petició prèvia, les autoritats de seguretat competents de les parts, tenint en compte les seves lleis i reglaments nacionals, s'han d'assistir entre si, durant els procediments d'investigació dels seus ciutadans que resideixin al territori de l'altra part o de les instal·lacions que estiguin ubicades al territori de l'altra part, procediments que han de precedir l'expedició de l'habilitació personal de seguretat i de l'habilitació de seguretat de l'establiment.

(4) Les parts han de reconèixer la validesa de les habilitacions de seguretat personal i de l'establiment emeses d'acord amb les lleis i reglaments nacionals de l'altra part. L'equivalència de les habilitacions de seguretat s'ha d'ajustar a l'article 2 d'aquest Acord.

(5) Les autoritats de seguretat competents s'han de comunicar entre si qualsevol informació que faci referència a canvis relatius a les habilitacions de seguretat personal i de l'establiment emeses.

ARTICLE 5

Ús i divulgació d'informació classificada

(1) La informació classificada transmesa d'una part a l'altra s'ha d'utilitzar només per a la finalitat específica per a la qual va ser proporcionada.

(2) Les parts no han de cedir, divulgar ni permetre la cessió o divulgació d'informació classificada rebuda d'acord amb aquest Acord a terceres parts, o als seus ciutadans o entitats públiques o privades, sense el consentiment previ per escrit de la part originadora.

(3) Cap part no es pot acollir a aquest Acord per obtenir informació classificada que l'altra part hagi rebut d'una tercera part.

(4) L'accés a informació classificada i a zones específiques on es desenvolupen activitats classificades o on s'emmagatzema informació classificada s'ha de limitar només a aquelles persones a les quals s'hagi concedit l'habilitació personal de seguretat i que responguin al «principi de necessitat de conèixer».

ARTICLE 6

Traducció, reproducció i destrucció d'informació classificada

(1) La informació classificada marcada com a Secret/Top Secret/Scisle Tajne només es pot traduir o reproduir amb el consentiment previ per escrit de l'autoritat de seguretat competent de la part originadora.

(2) Les traduccions i reproduccions d'informació classificada les han de fer les persones que tinguin l'habilitació personal de seguretat adequada. S'han de marcar i sotmetre a la mateixa protecció que la informació original. La traducció i el nombre de còpies s'ha de limitar al que es requereixi per a finalitats oficials.

(3) Les traduccions han de dur una nota adequada en l'idioma al qual es tradueixen de manera que indiqui que contenen informació classificada rebuda de la part originadora.

(4) La informació i el material Secret/Top Secret/Scisle Tajne no es poden destruir. S'han de retornar a l'autoritat de seguretat competent de la part originadora. La informació classificada restant s'ha de destruir d'acord amb les lleis i reglaments nacionals de manera que s'eviti la reconstrucció total o parcial. Per a la destrucció d'informació classificada Reservado/Secret/Tajne, cal el consentiment previ per escrit de la part originadora.

ARTICLE 7

Visites

(1) Les visites que suposen l'accés a informació classificada per part de ciutadans d'una part a l'altra part estan subjectes a l'autorització prèvia per escrit de l'autoritat de seguretat competent de la part amfitriona.

(2) Les visites que suposen l'accés a informació classificada per un ciutadà d'una tercera part només es poden autoritzar amb el consentiment per escrit de la part originadora.

(3) L'autoritat de seguretat competent de la part remitent ha de notificar els visitants previstos a l'autoritat de seguretat competent de la part amfitriona de conformitat amb els procediments definits als apartats 4 a 11 d'aquest article. Aquests procediments es poden canviar de mutu acord per escrit de les dues autoritats competents de seguretat.

(4) Cada part ha de permetre les visites que comportin l'accés a informació classificada als visitants de l'altra part només si:

a) L'autoritat de seguretat competent o una altra autoritat pertinent de la part remitent els ha concedit l'habilitació personal de seguretat adequada.

b) Han estat autoritzats per rebre o tenir accés a informació classificada d'acord amb les lleis i reglaments nacionals de la seva part.

(5) L'autoritat de seguretat competent de la part remitent ha de notificar a l'autoritat de seguretat competent de la part amfitriona la visita prevista mitjançant una sol·licitud de visita, la qual s'ha de rebre almenys vint-i-cinc (25) dies laborables abans de la visita o la primera de les visites recurrents.

(6) En casos urgents, la sol·licitud de visita es pot rebre amb almenys cinc (5) dies laborables d'antelació.

(7) La sol·licitud de visita ha d'incloure:

a) Nom i cognoms del visitant, lloc i data de naixement, nacionalitat i número de passaport o targeta d'identitat.

b) Nom de l'establiment, empresa o organització a la qual representa o a la qual pertany.

c) Nom i adreça de l'establiment, empresa o organització que es visiti.

d) Certificat de l'habilitació personal de seguretat del visitant i la vigència.

e) Objecte i finalitat de la visita o visites.

f) Data i durada previstes de la visita o visites sol·licitades. En el cas de visites recurrents s'ha d'indicar el període total cobert per aquestes.

g) Nom i número de telèfon del punt de contacte a l'establiment/instal·lació que es visiti, contactes previs i qualsevol altra informació útil per determinar la justificació de la visita o visites.

(8) La validesa de l'autorització per a la visita en cas de visites recurrents no pot excedir dotze (12) mesos.

(9) L'autoritat de seguretat competent de la part amfitriona ha d'informar els oficials de seguretat de l'establiment, instal·lació o organització que es visiti de les dades de les persones a les quals s'ha autoritzat la visita.

(10) La informació classificada a què s'accedeixi durant la visita ha d'estar protegida de conformitat amb el que estableix aquest Acord.

(11) Cada part ha de garantir la protecció de les dades personals dels visitants de conformitat amb les lleis i reglaments nacionals respectius.

ARTICLE 8

Contractes classificats

(1) Una entitat contractant que vulgui concloure un contracte classificat amb un contractista establert al territori de l'altra part ha d'obtenir a través de la seva autoritat de seguretat competent amb la garantia prèvia per escrit de l'autoritat de seguretat competent de l'altra part conforme el contractista proposat té una habilitació de seguretat de l'establiment de nivell apropiat.

(2) Si al contractista no se li ha concedit prèviament una habilitació de seguretat de l'establiment del nivell de classificació de seguretat especificat, l'autoritat de seguretat competent que hagi de rebre la garantia ha de notificar immediatament a l'autoritat de seguretat competent de l'altra part que, quan rebi la sol·licitud, ha d'adoptar les mesures necessàries per a la concessió de l'habilitació de seguretat de l'establiment adequada.

(3) Cada contracte classificat conclòs d'acord amb les disposicions d'aquest Acord ha d'incloure una secció de seguretat adequada. Les autoritats de seguretat competents poden posar-se d'acord sobre els detalls que ha de contenir la secció de seguretat esmentada, la qual ha d'incloure una guia de classificació.

(4) L'autoritat de seguretat competent de la part en el territori de la qual s'hagi d'executar el contracte classificat s'ha d'assegurar que el contractista protegeixi la informació classificada transmesa per l'entitat contractant d'acord amb les disposicions d'aquest Acord.

(5) Qualsevol subcontractista ha de complir les mateixes obligacions de seguretat que el contractista.

(6) S'ha de remetre una còpia de la secció de seguretat de qualsevol contracte classificat a l'autoritat de seguretat competent de la part on es desenvolupi el treball, per permetre un control de seguretat adequat.

(7) Els representants de les autoritats de seguretat competents poden visitar-se entre si per analitzar l'eficiència de les mesures que adopti un contractista per protegir la informació classificada compresa en un contracte classificat.

ARTICLE 9

Transmissió d'informació classificada

(1) La informació classificada s'ha de transmetre entre les parts per vies diplomàtiques.

(2) Si l'ús d'aquestes vies no resulta pràctic o endarrerix excessivament la recepció de la informació classificada, les transmissions es poden portar a terme a través de personal amb habilitació de seguretat adequada i amb acreditació de correu emesa per la part que transmet la informació classificada.

(3) Les parts poden transmetre informació classificada per mitjans electrònics de conformitat amb els procediments de seguretat mútuament aprovats per les autoritats de seguretat competents de les dues parts.

(4) L'enviament de grans articles o quantitats de materials classificats acordat cas per cas l'han d'aprovar les dues autoritats de seguretat competents.

(5) Es poden utilitzar altres mitjans de transmissió d'informació classificada si ho aproven totes dues autoritats de seguretat competents.

ARTICLE 10

Infracció de seguretat

(1) En cas que es produeixi una infracció de seguretat de la qual derivi un perill cert o la sospita d'un perill respecte a informació classificada originada per l'altra part o rebuda d'aquesta o se sospiti que la informació classificada ha estat divulgada a persones no autoritzades, l'autoritat de seguretat competent de la part on s'hagi produït la infracció de seguretat ha d'informar-ne l'autoritat de seguretat competent de l'altra part tan aviat com sigui possible i portar a terme la investigació adequada. L'altra part ha de col·laborar en la investigació en el cas que se li requereixi.

(2) En cas que la infracció es produeixi en un estat diferent al de les parts, l'autoritat de seguretat competent de la part remitent ha d'actuar de conformitat amb l'apartat 1 d'aquest article.

(3) En qualsevol cas, l'altra part ha de ser informada dels resultats de la investigació i ha de rebre un informe final sobre els motius i l'abast dels danys.

ARTICLE 11

Despeses

Cada part ha de cobrir les despeses pròpies en què incorri amb motiu de l'aplicació i supervisió de tots els aspectes d'aquest Acord.

ARTICLE 12

Consulta

(1) Les autoritats de seguretat competents de les parts s'han de notificar mútuament qualsevol modificació de la normativa nacional relativa a la protecció de la informació classificada.

(2) Les autoritats de seguretat competents de les parts s'han de consultar mútuament, a requeriment d'una d'elles, amb la finalitat d'assegurar una estreta cooperació en l'aplicació de les disposicions d'aquest Acord.

(3) Cada part ha de permetre les visites al seu territori dels representants de l'autoritat de seguretat competent de l'altra part, amb la finalitat de discutir els procediments per a la protecció de la informació classificada transmesa per l'altra part.

ARTICLE 13

Solució de controvèrsies

Qualsevol controvèrsia relativa a la interpretació o aplicació d'aquest Acord s'ha de resoldre mitjançant consultes entre les autoritats de seguretat competents de les parts o, en cas que sigui impossible arribar a aquesta solució, a través de vies diplomàtiques.

ARTICLE 14

Disposicions finals

(1) Aquest Acord entra en vigor de conformitat amb les lleis nacionals de cadascuna de les parts, la qual cosa s'ha de comunicar mitjançant el bescanvi de notes. L'Acord entra en vigor el primer dia del segon mes després de la recepció de l'última nota.

(2) Aquest Acord es conclou per un període de temps indefinit. Cada part pot denunciar aquest Acord mitjançant una notificació per escrit remesa a l'altra part. En aquest cas, el present Acord expira sis mesos després de la data de recepció de la notificació.

(3) En cas de terminació, tota la informació classificada transmesa o originada com a resultat de la cooperació mútua entre les parts, inclosa l'originada amb motiu de l'execució d'un contracte classificat, continua estant protegida de conformitat amb les disposicions establertes en aquest Acord durant tant de temps com ho requereixi el nivell de classificació de seguretat.

(4) Aquest Acord pot ser esmenat amb el consentiment mutu per escrit de totes dues parts. Les esmenes esmentades entren en vigor d'acord amb l'apartat 1 d'aquest article.

Fet en dos originals, cadascun d'ells en espanyol, polonès i anglès. En cas de discrepància en la interpretació preval el text anglès.

En nom del Regne d'Espanya,

Alberto Saiz Cortés

Secretari d'Estat
Director del Centre Nacional
d'Intel·ligència

Data: 18.04.2006

Lloc: Madrid

En nom de la República
de Polònia,

Zbigniew Wassermann

Ministre Coordinador
de Serveis Especials
de la República de Polònia

Data: 25.05.2006

Lloc: Varsòvia

Aquest Acord entra en vigor l'1 d'abril de 2007, primer dia del segon mes següent a la recepció de l'última de les notes de comunicació de compliment dels requisits legals interns respectius, segons estableix l'article 14.1.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 29 de març de 2007.—El secretari general tècnic del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, Francisco Fernández Fábregas.

CAP DE L'ESTAT

7786

LLEI ORGÀNICA 4/2007, de 12 d'abril, per la qual es modifica la Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'universitats. («BOE» 89, de 13-4-2007.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei orgànica.

Sapigueu: que les Corts Generals han aprovat la Llei orgànica següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

Des de la promulgació de la Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'universitats, han passat cinc anys. En aquest període s'han detectat algunes deficiències en el seu funcionament que n'aconsellen la revisió. A més, altres elements de l'entorn han canviat i indueixen també a fer-hi modificacions. Entre aquests fets hi ha els acords en política d'educació superior a Europa i l'impuls que la Unió Europea pretén donar a la recerca en tots els països membres. Aquestes circumstàncies aconsellen la correcció de les deficiències detectades i la incorporació d'alguns elements que millorin la qualitat de les universitats espanyoles.

La Llei aposta decididament per l'harmonització dels sistemes educatius superiors en el marc de l'espai europeu d'educació superior i assumeix la necessitat d'una profunda reforma en l'estructura i l'organització dels ensenyaments, basada en tres cicles: grau, màster i doctorat. Es dona així resposta a la voluntat de la comunitat universitària d'assentar els principis d'un espai comú, basat en la mobilitat, el reconeixement de titulacions i la formació al llarg de la vida. El nou model d'ensenyaments aporta una manera diferent d'entendre la universitat i les seves relacions amb la societat. Es tracta d'oferir una formació de qualitat que atengui els reptes i els desafiaments del coneixement i doni resposta a les necessitats de la societat.

Així, les reformes estan guiades per la voluntat de potenciar l'autonomia de les universitats, alhora que s'augmenta l'exigència de rendir comptes sobre el compliment de les seves funcions. Aquest principi és impulsat per la Unió Europea donant suport a la modernització de les universitats europees amb la finalitat de convertir-les en agents actius per a la transformació d'Europa en una economia plenament integrada a la societat del coneixement. L'autonomia és la principal característica que les universitats tenen per respondre amb flexibilitat i rapidesa a les necessitats canviants.

Entre les mesures que potencien l'autonomia de les nostres universitats, principi reconegut a l'article 27 de la Constitució espanyola, aquesta Llei flexibilitza el sistema d'elecció del rector o de la rectora i permet que les mateixes universitats elegeixin l'opció que considerin més adequada. Així mateix, s'assegura que les decisions de naturalesa acadèmica de les universitats públiques i privades les adoptin òrgans en què el personal docent i investigador tinguin una representació majoritària. D'altra banda, la Llei adopta mesures tendents a assegurar l'equilibri institucional en el si de les universitats i a professionalitzar-ne la gestió.

Un altre dels eixos de la reforma és potenciar el paper i la responsabilitat de tots els agents del sistema universitari, articulant millor la relació entre aquests. Les comunitats autònomes són responsables de la política universi-